

ה"ת 48986/01/17 - הודא נופל נגד משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה, קשת שינדלר

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 48986-01-17 נופל נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשת
נגד
משיבה
1. משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה 2. קשת
שינדלר
הודא נופל

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס, במסגרתה עותרת המבקשת להשיב לרשותה רכב שנתפס ממנה במהלך חקירת משטרה שמנהלת נגדה המשיבה 1. המשיב 2 הינה הבעלים הרשומים של הרכב.

ביום 11.1.17 נעצרה המבקשת בחשד לביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב וכן שינוי זהות של רכב. עם מעצרה נתפס הרכב שברשותה (מסוג מזדה, מ.ר. 72-644-12) (להלן: הרכב). המשיבה 1 ערכה חיפוש ברכב, במהלכו נתפסו מוצרים אותם רכשה לכאורה המבקשת בכרטיסי חיוב גנובים.

המבקשת נחקרה, ובחקירתה הודתה, בין היתר, בכך ששינתה את מספר הרישוי של הרכב. המבקשת שוחררה ממעצר ביום 13.1.17. הרכב נותר תפוס בידי המשיבה 1. כעולה מתגובת המשיבה 1, בכוונתה לבקש לחלט את הרכב, בתום ההליך הפלילי.

המבקשת הגישה בקשה להחזרת הרכב התפוס. לטענתה, היא זקוקה לרכב לשימוש יום יומי, והמשך והחזקת הרכב על ידי המשיבה - מכבידה על התנהלותה ועל שגרת יומה.

לטענת המשיבה 1, בירור שערכה מעלה כי הרכב רשום על שם המשיבה 2. לטענת המבקשת, המשיבה 2 היא חברתה, וכי הרכב רשום אמנם על שמה של המשיבה 2, אך מדובר ברישום דקלרטיבי בלבד, ואילו המשיבה 1 היא שנוהגת ברכב מנהג בעלים. בדיון ביום 14.2.17 הודיעה ב"כ המשיבה 1, כי היא מתנגדת לשחרור הרכב - הן בשל העובדה כי הוא משמש כראיה, והן בשל העובדה כי בכוונת המשיבה 1 לחלט את הרכב בתום ההליך.

יצוין כי הדיון נדחה פעמיים על מנת שהמשיבה 1 תזמן לדיון את המשיבה 2. לדיון שהתקיים ביום 28.2.17 התייצבה

המשיבה 2, וטענה כי הרכב בבעלות משותפת שלה ושל המבקשת. לטענתה הרכב נקנה על ידי שתיהן, והיא שילמה 5,000 ₪ (מתוך סך של 30,000 ₪ ששולמו במעמד רכישת הרכב). הרכב נרשם על שמה, לבקשת המבקשת. לטענתה של המשיבה 2, את הסכום שהוציאה מכיסה - שילמה כהלואה עבור המבקשת, מתוך מחשבה כי בתוך מספר ימים תחזיר לה את הסך הנ"ל. אלא שהמבקשת לא החזירה לה את ההלוואה, ואף צברה דו"חות חניה (אשר לטענת המשיבה 2 - היא נאלצה לשלם מכיסה). בסופו של יום, טוענת המשיבה 2, לא נותרה לה ברירה אלא "להקפיא" את רישיון הרכב, אולם גם זה לא מנע מהמבקשת להמשיך ולהשתמש ברכב.

לטענת המבקשת, המשיבה 2 שיקרה בעדותה בבית המשפט, בשל סכסוך אישי בין השתיים. לטענתה, המשיבה 2 סייעה לה בסכום שאינו עולה על 1,200 ₪. הרכב נרשם על שמה של המשיבה 2, והיא נהגה לנצל את המבקשת ולדרוש ממנה כי תסיע אותה ממקום למקום. לטענתה, המשיבה 2 לא שילמה את הדו"חות, אלא העבירה את הדו"חות על שמה של המבקשת.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, בכתבי הטענות שהוגשו מטעם הצדדים ולאחר שהאזנתי לטענות הצדדים בדיון בע"פ - נחה דעתי כי דין בקשתה של המבקשת להידחות, וכי יש להותיר את הרכב תפוס בידי המשיבה 1. עיון בחומר החקירה מגלה כי קמה עילה לתפיסת הרכב, שכן זה היה מעורב בביצוען של שתי העבירות המיוחסות למבקשת - הן העבירה של הונאה בכרטיס חיוב, והן העבירה של שינוי פרטי רכב.

כעולה מטענת ב"כ המשיבה 1, תפיסת הרכב נועדה לשמש שתי תכליות: האחת, ראייתית, שכן הרכב עשוי לשמש כראיה בתיק - הן בעניינה של המבקשת והן בעניינו של מעורב אחר בפרשה, אשר אף הוא נעצר ושוחרר. השניה - הבטחת חילוט הרכב, בתום ההליך הפלילי.

במצב הדברים ה"רגיל", ייתכן כי ניתן היה להסתפק בשחרורו של הרכב, בכפוף להפקדה כספית, ערבויות כספיות נוספות, איסור על ביצוע דיספוזיציה ברכב וכן רישום שעבוד במשרד הרישוי. ניתן היה אף להתגבר על התכלית הראייתית של התפיסה, לו היו המבקשת והמעורב האחר מצהירים כי הם מסכימים לשחרור הרכב, כי הם מוותרים על בדיקת הרכב, וכי אין להם כל טענה ביחס לשחרור הרכב ולבדיקות שבוצעו על ידי המשיבה 1 ברכב.

ואולם, המניעה להחזרת הרכב התפוס לידי המבקשת אינה נעוצה אך בעובדה כי המבקשת לא הציעה כי הרכב ישוחרר בתנאים כלשהם. בנוסף, הרכב אינו רשום על שמה של המבקשת (על אף שנתפס מידיה), אלא על שמה של המשיבה 2. המשיבה 2 מעלה טענות שונות ביחס לבעלותה ברכב התפוס. למעשה, אף לא אחת מהן תמכה את טענותיה בראיה כלשהיא. כל טענותיהן נטענו בעל פה ללא שום ביסוס או אסמכתא [ור' בהקשר זה גם טענותיה של המשיבה 2 בכל הנוגע לבעלותה ברכב התפוס, כמפורט בהודעותיה מיום 23.10.16 ומיום 17.1.17 - הודעות אשר הוגשו לעיוני וסומנו מש/1 ו- מש/2].

כידוע, בהחלטה בדבר מתן צו למסירת חפץ נוהגת רמת ההוכחה האזרחית של "עמידה במאזן ההסתברויות". לפיכך, אני סבור, כי משלא הביאה המבקשת ולו ראשית ראיה לביסוס טענתה כי היא הבעלים של הרכב - הרי שדין בקשתה להידחות.

יודגש, כי בהחלטתי לדחות את הבקשה (וכפועל יוצא - להותיר את הרכב התפוס בידי המשיבה 1) - **איננה** מהווה הכרעה **סופית** בדבר גורלו של הרכב, ואין לראות בהחלטתי זו משום הכרעה בשאלת הזכויות **המהותיות** ברכב התפוס. כידוע, צו למסירת חפץ לאדם פלוני - כמו גם צו המורה על דחיית בקשה למסירת חפץ - מהווה הכרעה "זמנית" בלבד בגורלו של החפץ התפוס. בידי המבקשת והמשיבה 2 פתוחה הדרך לפנות בהליך אזרחי על מנת להוכיח את זכותן ברכב התפוס.

סוף דבר, אני דוחה את הבקשה. הרכב יישאר תפוס בידי המשיבה 1.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים. המשיבה 1 תדאג להעברת העתק ההחלטה לידי המשיבה 2.

תיק החקירה יוחזר למשיבה 1, בתיאום עם המזכירות.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ז, 30 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.